

GOTLANDS ARTILLERISTEN

Gotlands Artilleriregemente • A7 Kamratförening

UR INNEHÅLLET

Ordförande har ordet	Sidan 4
Museiföreningen	Sidan 5
Tjugohundratalets första år	Sidan 6
Artilleriregementet	Sidan 7
1940 års volontärer	Sidan 8
A 7 Standar	Sidan 9
Minnen av C Carlsson	Sidan 12
Kadettsång från 1943	Sidan 13
Kunga pokalen 2001	Sidan 14
Vad hände?	Sidan 17
Minnesboken	Sidan 18
Vägen till fänrik	Sidan 20
Kamratföreningen 2000	Sidan 21
Utbildningen vi Artreg	Sidan 25

Semper Foods

ETT FÖRETAG I ARLAGRUPPEN

Räkna nu. Sälj efter nyår.

Om du vill tjäna lite tid inför försäljningen av din villa nästa år, låt oss räkna på affären redan nu. Då vet du om du vill vara med i våra annonser efter nyår. Vi gör en kostnadsfri nettokalkyl som ger svar på hur mycket som blir över sedan lån, skatt och omkostnader är betalda. Välkommen nu! God Jul!

Fastighetsbyrå

Österväg 12, Visby
Tel: 0498-21 80 40

RIMI

Visby

0498-21 44 30

Öppettider:

Vardagar

8-21

Lördag-Söndag

9-19

INNEHÅLLSFÖRTECKNING		<p>Bästa läsare!</p> <p>Nu har Du äntligen din Gotlandsartillerist i handen! Vi hade hoppats att kunna få ut tidningen som vanligt innan jul men detta visade sig vara helt omöjligt. Orsaken är dels brist på innehåll till tidningen och att Gunilla, som redigerat tidningen tidigare, varit sjuk-skriven och nu även har fått andra arbetsuppgifter som hon måste prioritera före Gotlandsartilleristen. Räddning kom när Fredrik Roswall tog på sig arbetet med redigeringen och då trodde vi att slutet av februari var en realistisk tidpunkt för att ha tidningen klar. Men inte heller detta höll på grund av att arbetsbelastningen i form av övningar m.m. har gjort detta omöjligt.</p> <p>Ett orosmoln?</p> <p>Det känns lite som att tidningens framtid är lite osäker just nu! Detta beroende av att flera måste känna för att hjälpa till med tidningen om resultatet skall bli bra.</p> <p>Kamratföreningens framtid!</p> <p>Kanske är en redaktionell sammanslagning, med P 18, Lv 2 och KA 3 kamratföreningar, ett steg mot att hitta en bra lösning för vår tidning framöver.</p> <p>Vi har försökt att hitta en verksamhet som skall kunna passa både äldre och yngre medlemmar i föreningen.</p> <p>- Detta ser vi som en förutsättning för att föreningen skall kunna utvecklas och överleva!</p> <p>Jag vill därför även passa på att be våra ”fastländska” gotlandsartillerister om hjälp, med förslag på aktiviteter, som ni tycker vi skall försöka ordna på fastlandet i framtiden.</p> <p>Jag avslutar med att be våra betalande medlemmar att betala in årsavgiften senast den sista maj.</p> <p>Postgironumret hittar ni på tidningens baksida som vanligt.</p> <p>Med vår- och sommarhälsningar samt med ett STORT TACK till annonsörer och alla som har hjälpt mig med tidningens innehåll under åren</p> <p><i>Gunnar Trennestam</i> f.d. redaktör</p> <p>Nästa nummer av Gotlandsartilleristen är tänkt att komma ut i månadsskiftet februari – mars 2002 och ”deadline” för era bidrag till detta nummer är den 31 december.</p> <p>Bidragen skickas till: Mj Fredrik Roswall, G1/P 18, 621 86 Visby fredrik.roswall@p18.mil.se</p>
<i>Ordförande har ordet</i>	<i>Sidan 4</i>	
<i>Museiföreningen</i>	<i>Sidan 5</i>	
<i>Tjugohundratalets första år</i>	<i>Sidan 6</i>	
<i>Artilleriregementet</i>	<i>Sidan 7</i>	
<i>1940 års volontärer</i>	<i>Sidan 8</i>	
<i>A 7 Standar</i>	<i>Sidan 9</i>	
<i>Minnen av C Carlsson</i>	<i>Sidan 12</i>	
<i>Kadettsång från 1943</i>	<i>Sidan 13</i>	
<i>Kunga pokalen 2001</i>	<i>Sidan 14</i>	
<i>Vad hände?</i>	<i>Sidan 17</i>	
<i>Minnesboken</i>	<i>Sidan 18</i>	
<i>Vägen till fänrik</i>	<i>Sidan 20</i>	
<i>Kamratföreningen 2000</i>	<i>Sidan 21</i>	
<i>Utbildningen vi Artreg</i>	<i>Sidan 25</i>	
<p>Utkommer 1 gång/år. Ansvarig utgivare: Max Magnusson Chefsredaktör: Gunnar Trennestam Annonsredaktör: Björn Wizén Redigering: Fredrik Roswall Tryck: Snabba Tryck, Visby</p>		
<p>Omslagsbilden: A 7 mottar sitt standar den 18 juni 1938.</p>		

Gotlandsartillerister !!

Jag heter Max Magnusson och är ny ordförande i föreningen. I takt med stigande ålder har mitt intresset för historia och traditioner blivit allt större. Det är med den anledningen som jag åtagit mig ordförandeskapet i föreningen. Min första kontakt med A 7 fick jag våren 1976 i samband en rekryteringsdrive som Harald Hoffman och Christer Fogelberg var ansvariga för. De hade bjudit in elever från Säveskolan till en informationsträff på regementsofficersmässen på A 7. Jag fattade tycke för A 7 efter den informationsträffen. Jag sökte till A 7 i samband med mönstringen och blev placerad som PB på A 7 med inryckning 1977. Efter genomgången Karlberg blev jag anställd på A 7 och har sedan 1980 varit A 7 trogen fram till nedläggningen. Jag har tjänstgjort fyra år på HvSS (Hemvärnets stridsskola i Vällinge) och två år som lärare på Karlberg.

Jag har nu fått förtroendet att vara ordförande för A 7 Kamratförening . Ett förtroende som jag tänker förvalta på bästa möjliga sätt. Min viktigaste uppgift anser jag är att se till A 7 på bästa sätt "lever vidare" trots nedläggningen. Fram till den 30 juni 2000 fanns: Förbandet A 7, Kamratföreningen, Idrottsföreningen och Officerssällskapet. Efter A 7's nedläggning har officerssällskapet upphört. Kamratföreningen har åtagit sig att överta en del av officerssällskapets årliga evenemang och uppdrag. Dessutom har idrottsföreningen beslutat om att upphöra. Detta medför att det enda som nu finns kvar av A 7 är vi (A 7 Kamratförening). Det gör det än viktigare för oss i kamratföreningen att föra A 7's traditioner vidare. Vi måste på alla sätt verka för att A 7 skall "leva vidare". Själv är jag med i en arbetsgrupp som skall utforma Cederströmska mässen (gamla MKG mässen) m.m. Det är ett sätt att föra A 7's minne vidare. Vi kommer också att förbättra utsmyckningen av A 7-rummet i Prästerud, Kristinehamn (ansvariga för det är Gunnar Trennestam och Leif Svensson).

Vi kommer att fortsätta med de traditionella evenemangen (ärtlunch, utflykt, Barbarafrände, Mortimer Sederholms vandringspris, tidningen m.m.) så länge det finns intresse i föreningen och det blir ett bra gensvar.

Jag vill att alla ni som läser det här skall känna att ni är en del av föreningen och hjälper till att bidra på ert sätt. Det är nu våran "A7-anda" sätts på prov. Har ni något trevligt eller roligt att berätta går det alldeles utmärkt att göra det via vår tidning. Föreningen är vad medlemmarna gör den till. Jag gör så gott jag kan och hoppas att du gör det samma.

Tack för förtroendet.

Max.

Res med A7 kamratförening och museiföreningen!

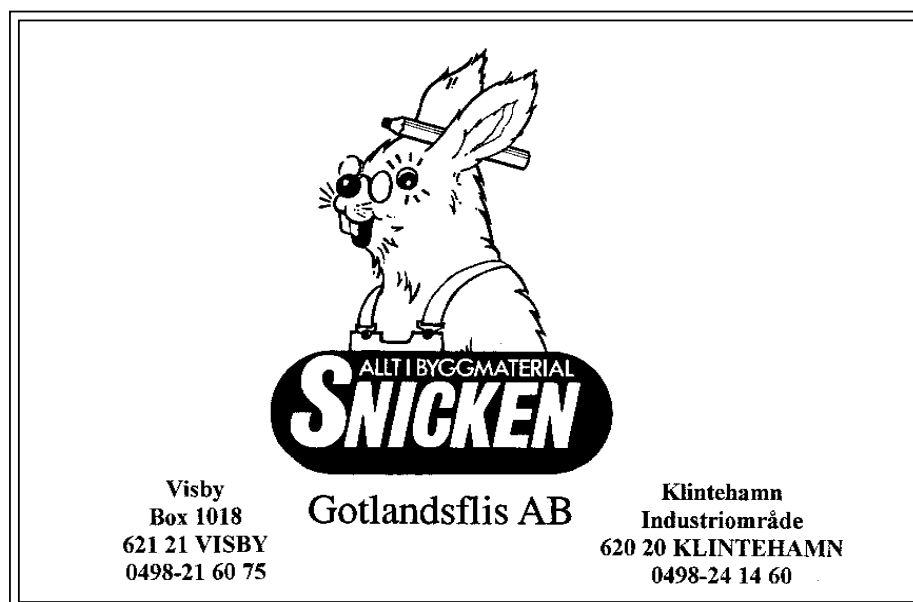
MDG (f.d. MKG) museiförening har till uppgift att bevara våra förbands historia genom utveckling av den museala verksamheten på Gotland. Kamratföreningarna P 18, A 7 och Lv 2 är kollektivt anslutna, varför dess medlemmar ingår i museiföreningen. Långtgående planer finns att även ansluta KA 3 kamratförening. Museiföreningen ses som än mera berättigad efter den nedläggning som ägt rum av öns militära förband, och kan utgöra en länk mellan kamratföreningarna och förbandsmuseet.

Den 19 maj år 2001 anordnar museiföreningen en resa med historiska förtecken till norra Gotland. Avresa sker från kasernvakten klockan 0900 med färd norrut på öns västra sida. Besök planeras längs vägen på platser med militär anknytning, och förmiddagen avslutas med besök på KA 3 museum. Lunch utspisas ur kantin i Fårösund. Därefter fortsätter vi ner längs öns östra sida varvid vi bl. a. ser på försvaret av Slite (Obs! Inget besök på Enholmen). Sista etappen går till Tingstäde fästning, där vi i Skans 1 intar en god middag, anordnad av museets egen koktrossorganisation. Deltagarna beräknas vara åter i Visby senast 2100. A7 kamratförening genomför även ett föreningsmöte under denna utflykt.

Anmälan skall ske senast 4 maj till Rolf Larsson, telefon 27 30 96, eller fax 27 30 97.

Välkomna!

Rolf Larsson
Vice ordförande och Museiföreningens ordförande

Tjugohundratalets första år är tillända.

Ett för oss A7-are på ett sätt tragiskt år

I och med att vårt regemente gick i graven vid halvårsskiftet. Artilleriet i Sverige har reducerats till en nivå som ingen kunnat förutse.

Men det gäller att inte kasta yxan i sjön utan se framåt och artilleriets framtid kommer att skapas vid det ”nya” artilleriregementet i Kristinehamn.

Den 26 augusti invigdes regementet med stor pompa och ståt under närvaro av Hertigen av Värmland prins Philip, ÖB general Johan Hederstedt, landshövdingen i Värmland Ingemar Eliasson, representanter från nedlagda regementen m.fl.

Högtidligheten inleddes med musik och avlämning till regementschefen överste Anders Carell.

När hertigen av Värmland anlant förrättades korum och därefter följde en artillerikavalkad: ”Från häst till demonstrator”. Regementschefen redovisade sedan regementets uppgift där han särskilt underströk den nya artilleriutvecklings-enhetens betydelse.

Överbefälhavaren förrättade den formella invigningen varefter dubbel svensk lösen avlossades. Landshövdingen avslutade ceremonien med att önska regementet och dess personal lycka till.

Artilleriregementet har också ansvaret för artilleriets traditioner. En del av detta har man förverkligat när man inredde mässen i Presterud herrgård. Varje regemente har fått sitt ” eget rum” så även A7. Rummen har möblerats och utsmyckats med inventarier från respektive regemente. I A7-rummet är biljardbordet placerat, vilket säkert innebär att rummet kommer att bli välbesökt.

Artilleriregementets organisation och uppgift är redovisat på annan plats i tidningen.

Det kan också vara på sin plats att redovisa vad som är på gång i kamratföreningen. Vid mötet i våras beslutades att genom en stadgeändring ge möjlighet för A7 officerssällskap (tidigare A7 officerskassa) att gå upp i kamratföreningen. Vid höstmötet fastställdes detta beslut.

Vid extra möte den 12 januari 2001 fattades beslut om nödvändiga stadgeändringar samt förrättades val av ny styrelse som kommer att bestå av sju ordinarie ledamöter och tre suppleanter. Till ny ordförande valdes Max Magnusson. Styrelsens sammansättning i övrigt är redovisad på annan plats i tidningen.

Med detta hoppas vi att öka medlemsantalet samt förhoppningsvis få med de yngre i föreningens verksamhet. Vi har en stor och viktig uppgift framför oss att bevara minnet av vårt regemente och hålla ”A7 andan” vid liv.

Jag önskar Max lycka till med att leda den ”nya” kamratföreningen.

Rolf Larsson

Chefen för Artilleriregementet

Hur blev det... Detta är skrivet under julhelgen .

Artilleriregementet har varit i drift i ett halvt år. Jag roade mig att göra en jämförelse med förra julhelgen och kan lugnt konstatera att skillnaden är som mellan natt och dag. Frågetecken, idéuppkast, farhågor m.m. präglade den förra.

Processen från hösten -99 intill invigningen i augusti var smärtsam med hänsyn till alla de förband med utmärkta utbildningsbetingelser som lades ner och all den kompetens som försvann.

Hur blev det och vilka erfarenheter har jag dragit efter denna process ?

Delaktighet är A och O i en process som denna. Jag upplevde att jag fick en 100 % support från alla håll i omstruktureringen. Jag menar då inte från överordnad nivå utan från de Artilleristiska leden. Från kamratföreningar över reservofficerare till chefer och medarbetare på regementen. Alla gavs möjlighet att påverka och det var det som sammantaget utformade organisationen. Det är för tidigt att utvärdera organisationen, det kommer vi att göra efter att ha genomfört ett helt utbildningsår. Hitintills har vi bara gjort smärre justeringar.

Jag sade under processens gång att det lilla som blir kvar skall bli förbaskat bra och att vi skall bli den mest effektiva artilleriorganisationen i Europa . Det sistnämnda dristade jag mig till att yttra även på NATO's artillerisymposium i Drauignon i Frankrike i november!

Vi har lyckats att fylla den antalsmässiga personalram på civila och officerare som vi tilldelats av Höghvarteret. Detta till och med så bra att vi är det bäst uppfyllda regementet. Vi saknar dock vissa kompetenser (tekniker, IT m.m.)men målbilden är mot år 2004 och vi har tiden fram till dess att rekrytera, anställa och utbilda mot rätta kompetenser.

Invigningen blev en mycket trevlig och minnesvärd ceremoni som kröntes av närvaron av ÖB, Landshövdingen, Biskopen och Hertigen av Värmland. Det var ett både viktigt startskott och trevligt fest för den nya organisationen. Dagen innehöll allt från högtidlig invigning , VIP lunch och garden party i Presterudsparken till långt in på småtimmarna.

Jag beklagar självfallet den åderlåtning som Armén genomlidit men är hitintills mycket nöjd med vad vi åstadkom, efter den största förändring som skett sedan 1700-talet, med de förutsättningar som förelåg.

Traditionsfrågan har hanterats på ett mycket seriöst sätt. Artilleriregementet vårdar traditioner efter fem regementen.... A1, A3, A6, A7 och A9. Detta förpliktigar. Jag vill på alla sätt levandegöra traditionen. Ett sätt har varit att inreda vår mäss Presterud med föremål från var och ett av tidigare regementen. A7 rummet, biljardrummet, är prytt med tavlor från regementet men kan kompletteras med ytterligare föremål.

Denna omdaning av mässen har rönt mycket uppskattning från bl.a. kamratföreningar .

Efter påsk kommer jag att genomföra ett möte med representanter från kamratföreningar m.fl., för att vidare diskutera bevarande och levandehållande av traditioner.

Traditioner är för mig viktigt inte bara för att bevara det som varit, utan även känna ansvar för att forma det kommande och därmed historien.

Jag vill härmed bjuda A7 kamratförening till att besöka Artilleriregementet och att njuta av en tilltagande mässmiljö.

Anders Carell
Chef för Artilleriregementet

Visby i oktober 2000

1940 ÅRS A7 VOLONTÄRER

Vi har nu en sista gång samlats några dagar i augusti efter 60 års gemenskap. Med årets jubileum är vi framme vid vägs ände. Att föreningen skulle läggas ner i år beslutade man redan i våra stadgar.

Under 1940 blev många ungdomar volontärer inom det svenska försvaret. Bara A 7 tog emot ett 60-tal volontärer från hela landet.

Nio av dessa volontärer samlades denna morgon vid gamla markan på A 7 jämte anhöriga. Vi fick se hur våra gamla lokaler på A 7-kasernen var ombyggda till fina kontor för Skattekontoret. Härefter besökte vi några gravar i Visby och lade ner en blomma som minne till bortgångna kamrater. Härefter till P 18. Vi besökte Museet under dess chef Rolf Larsson. Sedan en god lunch i personalmatsalen.

På kvällen gemensam middag på Stekhuset i Vibble.

Nästa dag, torsdag, resa till vårt kända Blåhäll och Tofta skjutfält där vi under några heta somrar hade vår utbildning och följde krigets händelser med hög beredskap.

Jag mindes 6 juni (Svenska Flaggans dag) 1942 då vi fick larm om att snarast bemanna vår B-plats på Hällarna i Visby.

Här gällde att så snabbt som möjligt få igång våra gengasbilar med pjäser och allt.

Själv fick jag köra några officerare till Visby med bensinbil och ut igen till Blåhäll och svara för vår expedition.

I kikare kunde jag lätt se 62 tyska fartyg passera Gotland cirka tre sjömil ut. Vart fjärde handelsfartyg var bestyckat med kanoner på däck liksom all annan utrustning i fält. Tyskarna var på väg till Finland. Efter några timmar kom tre militärflygplan från fastlandet och få se den armada av fartyg.

Nu lämnar vi Blåhälls och åker till Tofta för lunch. Middag var beställd på P 18.

Vi har ju under de 60 åren försökt att träffas vart femte år. Nu återstod en kopp kaffe vid Fridhems Pensionat i en underbar natur och varm sommarkväll.

Vi var alla glada och tacksamma för några väl fyllda dagar i en för flertalet sista kram och adjö efter de 60 åren här på Gotland.

Tack än en gång
478 Erlandsson

A 7 standar - förbandssymbolen

Gotlands officerskör genomförde en uppskattad kröturné på fastlandet den 5-9 oktober i år.

Efter olika aktiviteter med bl a konsert vid Gotlands Nation och ”spontansång” i Domkyrkan, lämnade vi Uppsala söndagen den 8 oktober för att ge konsert kl 1430 i Armémuséet i Stockholm.

När vår buss vid lunchtid svängde in på Riddargatan framför museet, möttes kören av en överraskning. På artillerigården höll nämligen Sveriges enda kvarvarande artilleriregemente, A 9, på att förbereda sig för att för första gången gå högvakt i den nya organisationen. Och i standarvakten fanns fem förbandssymboler, nämligen A 1, A 3, A 6, A 7 och A 9 standar!

Det blev en högtidsstund för oss 23 gotlandsofficerare, som strax före sångframträdandet, på åskådarplats, fick följa ceremonierna före högvaktens avmarsch mot Kungl Slottet med en FBU-musikkår i täten.

Jag upplevde att vi A 7:are i kören, Lennart Ottfalk, Sune Ronqvist, Tore Svensson, Lars-Göran Larsson, Hilbert Karlqvist och jag själv, kände oss särskilt nostalgiska då vi fick se ”vårt” standar föras vidare i ceremoniella sammanhang, även om standarförarna i fortsättningen inte är gotlandsartillerister.

Första gången som A 7 standar fördes i samband med högvakt var den 5-6 november 1977. Sista soldaterinran på Korsbetningen var den 13 september 1985 (se Mosséens ”Artilleriet vid Korsbetningen” sid 160, 175).

En som var med såväl när standaret överlämnades första gången till A 7 år 1930 som vid avlämnandet till A 9 år 2000, var en av kamratföreningens äldre gentlemän, nämligen f d kassachefen m m vid A 7 och senare, avdelningsdirektören vid Karolinska Institutet, Bo Hoppe.

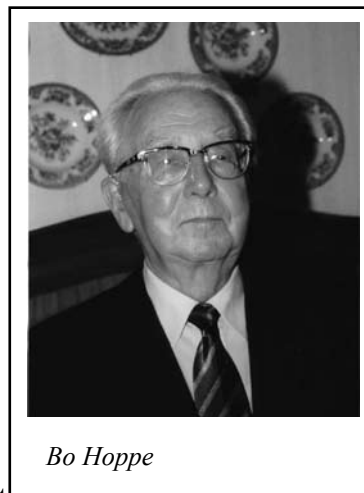
Tore Svensson och jag hade nöjet att besöka Bo en eftermiddag för att få höra honom hämta berättelser ur sitt rika minnesalbum.

A 7 var ett utav de förband, som den 16 juni 1938 mottog sitt standar i samband med firandet av Konung Gustaf V:s 80-årsdag, med en stor militärparad på Gärdet i Stockholm.

Volontären 130 Hoppe fick med kort varsel order om att hos intendenturförvaltare Kolmodin (far till Åke, tygofficeren), utkvittera uniform m/23 och karbin m/94 för att ingå i den hedersvakt som skulle medfölja kårchefen, överste Hamilton, för att motta standaret. Övriga deltagare var löjtnant von Döbeln, styckjunkare Pettersson (”Lång-Pelle”), furir Signer, konstapel Svensson (numera Sveghammar) och volontären Larsson.

Bo nämnde försynt att det var elever med de bästa betygen på de tre stamskolorna som kommenderades att ingå i vakten.

Efter förövningar på kaserngården företogs överresan med båt till Nynäshamn. Manskaret förlades på presenningar i lastrummet och befälet i hytter. Tåg till huvudstaden. Eftersom avresan ägde rum några dagar innan ceremonin på Gärdet, inkvarterades artilleriförbandens standarvakter (manskaret) gemensamt i I 2 gymnastiksal.

Så blev det förövning och Hoppe minns att det spöregnade vid detta tillfälle. Regnkläder existerade inte och "23-an" blev stentung av blötan. Kvällen före paraden hade gymnastiksalen förvandlats till ett enda stort torkrum.

Under högtidsdagen var det fint väder. Sveriges samtliga förband deltog i paraden. Bland beridna enheter märktes A 1 och K 1. Konungen satt till häst då han mottog trupperna och det blev en glänsande föreställning med bl a högtidstal och musik till den 80-åriga monarkens ära.

Så överlämnades symbolerna och överste Hamilton mottog A 7 standar ur konungens hand. Ett högtidstillfälle, som A 7:aren Bo Hoppe aldrig glömmer.

Kungafirandet pågick nästan hela eftermiddagen.

Samma kväll, efter den pampiga föreställningen på Gärdet, bjöds standarvakterna med flera, på påkostad middag. Officerarna på Kungl Slottet, underofficerarna på Skeppsholmen och manskapet på Skansens Högloft.

Hoppe har sparat ett gruppfoto från festen, där A 7-arna sitter närmast kungens representant, en överstelöjtnant, som svarade för värdskapet.

Vid detta tillfälle meddelade värden att samtliga, ingående i standarvakterna, skulle få ett minne från den här dagen. Överlämnandet ägde rum först efter hemkomsten och bestod av 10 "Kungacigaretter" i en liten ask. Bo har sparat asken som en speciell raritet.

Skansens högloft 16 juni 1938.

Den 18 juni överlämnades standaret till kåren under högtidliga former på Korsbetningen och därmed hade volontären Bo Hoppe fullgjort sitt hedersfyllda uppdrag som deltagare i A 7 första standarvakt.

Flera motsvarande uppdrag skulle det bli genom åren. Ett tillfälle var i maj 1945, då han tjänstgjorde som lärare vid A 1.

Freden firades på Medborgarplatsen i Stockholm med deltagande från samtliga förband och försvarsorganisationer i Sverige.

Från A 7 fick kaptenen Nils Hägg och sergeanten Bo Hoppe hedersuppdraget att föra standaret under den stora högtidligheten.

Vid detta tillfälle kunde säkert inte andre standarförare Hoppe i sin vildaste fantasi föreställa sig, att han även skulle närvara när standaret troppades vid A 7 för sista gången och överlämnades till A 9 för att bevaras vid artilleriregementet i Kristinehamn.

Detta blev dock en realitet och överlämningen ägde rum i Donnerska hagen fredagen den 30 juni detta sekels första år (se bild sid. 19).

Med denna händelse, avslutar Bo sin minneskavalkad från A 7-tiden i allmänhet och om hans deltagande vid vissa ceremonier med blottat standar i synnerhet.

Mycket kan ännu berättas om hans innehållsrika liv som yrkesmilitär under 28 år men detta må göras vid ett annat tillfälle.

Vem vet. Han kanske även får uppleva att standaret återvänder till gutaön en dag och får bäras av standarvakter som är inordnade i det gotländska försvaret? Det är väl inte helt en utopi?

Denna artikel är sammanställd av
Rolf Hansson
Medlem i A 7 Kamratförening

Visby Återvinning AB

Österbyväg 23
Box 1051, 621 21 Visby
Tel 0498-21 40 88, 21 50 88
Telefax 0498-21 31 88

Störst på Gotland inom återvinning av järn- o. metallskrot, blybatterier
Brett sortiment av handelsjärn, ex.vis stångstål, balk, plåt, rör, armering.
Försäljning av gas och gasol.

Hjärtligt välkomna in på ett besök!

GOTLANDS ARTILLERIKÅR

År 1948 antogs jag som officersaspirant vid A 1, Svea artilleriregemente. Efter tre år vid Försvarets läroverk i Uppsala var det dags att genomgå Krigsskolan på Karlberg. Då beordrades jag att söka nytt regemente. Åtgärden ingick i Artilleriinspektörens ansträngningar att jämna ut återväxten vid de olika artilleriförbanden. Bland annat fanns det plats att söka till A 7, Gotlands artillerikår, som hade haft bristande rekrytering. Det var inte populärt att bli ”utlokaliserad” till periferin A 7 på Gotland eller A 8 i Boden. Men jag beslöt mig för att välja A 7. Inte av övertygelse, utan med motiv att få uppleva Gotland en sommar. Den sagoomspunna ön och turistorten. För att därefter lämna militär anställning i protest. Men därav blev intet, av flera skäl.

Då jag den 6 juni 1951 på morgonen ankom med gotlandsbåten och vandrade upp för backarna mot Södertorg möttes jag av ett säreget välkomnande. Hansestaden Visby badande i solsken. Svenska flaggor på alla murtorn. Så fortsatte jag genom Söderport upp till artillerikåren. Även här ett varmt välkommen. Så att allt verkade inledningsvis positivt.

Jag kom från ett regemente som nyligen flyttats ut från Stockholm till Rissne i Sundbyberg. Men officerarna bodde i allmänhet kvar i Stockholm. Mässrörelsen fanns kvar i kanslihuset på Valhallavägen. I Rissne hade man i herrgårdsbyggnaden enbart lunchmäss, så att något sällskapsliv för oss kadetter inom officerskåren bjöds det egentligen inte. A 7 visade sig vara av helt annan karaktär. Här i en förhållandevis liten officerskår blev man genast upptagen i sällskapslivet. Speciellt sedan vi vid midsommartid flyttade ut till Blåhäll. Även detta medverkade positivt i den nya miljön. Mässen i Blåhäll var en gemensam samlingspunkt för familjerna.

Subalternofficerarna med familjer bodde i fiskarstugorna. Löjtnanterna Marlo Hjernquist, Uno Rylander, Karl-Erik Hilding, Åke Holmdahl och Gunnar Wahlhagen, även battericheferna, kapten Gösta Nilsson 4.batteriet och Bernt Carlsson 5.batteriet bodde i Blåhäll.

På 4.batteriets pjästropp som jag placerats på, lärde jag även känna furirerna Lindhe och ”Bäl-Johan” (jag har glömt hans rätta namn. Det var ju brukligt att en del befäl i dagligt tal kallades med förnamn och tillägg sockennamn varifrån de kom. Var barnfödda, som man säger på Gotland). På motortroppen fanns överfuriren Holger Johansson. Alla duktiga yrkesmän och goda kamrater i det dagliga utbildningsarbetet.

Blåhäll upplevdes som en oas, båda av befäl och värnpliktiga. Det var en fri och otvungen miljö, med utmärkta övningsförhållanden på skjutbanorna och hela skjutfältsterrängen till förfogande. Tillgång till bad och fiske. Det fanns en båt, och vi pilkade torsk ute vid pallkanten på fritid. I Blåhäll fanns också en ”allt i allo”, lägerförvaltaren styckjunkare Nordgren. Han var alltid tillmötesgående, även om han var bestämd och bestämmande. Lägrets oskrivne hövding. Gav goda råd och tillhandahöll förnödenheter av alla slag som inkvartering, övningsmateriel och ammunition.

Att se och uppleva Visby med sina rosor och ruiner var också en positiv sak. Staden i sommarskrud med turistlivet. När augustimörkret lägrade sig med månsken silande in genom brustna ruinkupoler och valv erbjöd staden en mycket säregen miljö.

Allt detta bidrog till att jag som avsikten var att ta avsked, istället blev en hängiven gotlandsartillerist för ett antal år. Och Gotland och Visby uppfattade jag som ”en pärla i rikets krona”.

Nu är artillerikåren, som sedermera blev regemente, nedlagd. Det var en sorglig tillställning som bevitnades 30 juni år 2000. Allmän uppskattning av livet vid Gotlands artilleriregemente omvitnades vid Kamratföreningens höstträff på Karlberg i Stockholm 22 oktober 2000, där ett flertal före detta gotlandsartillerister var närvarande.

Carl Carlsson

En glad kadett sång

SKA DET ALDRIG TA NÅ'T SLUT

Ögrim

Jag nu sjunga skall en liten, liten visa
Ska den aldrig, ska den aldrig ta nå't slut?
Den skall hela Gotlandsfolket högt beprisa
den skall aldrig, den skall aldrig ta nåt slut.

Putte Johansson det var en fuler gubbe.
Ska det aldrig, ska det aldrig ta nå't slut?
Det berodde på att han var svag för nubbe
Jo den spriten den tar aldrig något slut.

Förra året var det kallt som bara attan.
Ska det aldrig, ska det aldrig ta nå't slut?
Östersjön den var då bara fruset vatten.
Isen den tog aldrig, aldrig något slut.

På Hästgatan lätt man sätter mången rova
Ska det aldrig, ska det aldrig ta nå't slut?
Varför inte där en linbana beprova
Rovorna de tog då säkert ganska slut.

Gutekällaren är krogen hela dagen
Ska det aldrig, ska det aldrig ta nå't slut?
Däriifrån går man ju mestadels på magen
Då man sparar ju sitt lilla ryggeslut.

DBV det är nog stadens bästa ställe.
Ska det aldrig, ska det aldrig ta nå't slut?
När det öppnar folket dit i massor välle
Det tar aldrig, det tar aldrig något slut.

Jag om A 7 ock vill sjunga några strofer.
Ska det aldrig, ska det aldrig ta nå't slut?
De blir säkert fulla utav katastrofer.
Det tar aldrig, det tar aldrig något slut.

A 7:s stammare de är blott friska pojkar.
Ska dom aldrig, ska dom aldrig ta nå't slut?
Även om dom nån gång ifrån tjänsten skolkar
Så tar dom aldrig, aldrig något slut

Kapten Hodder, uppå sina bassar ryar.
Ska det aldrig, ska det aldrig ta nå't slut?
Få vi honom vi ej vårt kontrakt förnyar
utan de får i oktober löpa ut.

Tengis vårdar nu med omsorg sina piltar.
Ska det aldrig, ska det aldrig ta nå't slut?
Ja han bäddar ner dem uti dun och filter
Vänligheten den tar aldrig något slut.

Med detaljer kapten Erhardt han är noga.
Ska det aldrig, ska det aldrig ta nå't slut?
Men vi gärna för en sådan man vill knoga
Permissionen får vi regelbundet ut.

Kalle fänrik hela dagen ler och skrattar.
Ska det aldrig, ska det aldrig ta nåt slut?
Vi konstaplar såna karlar högt uppskattar
De ska aldrig, de ska aldrig ta nå't slut.

Adjutanten det är alla tiders kille.
Ska det aldrig, ska det aldrig ta nå't slut?
Det är konstigt att han inte snart får dille.
Tålmodet det tar aldrig något slut.

Löjtnant Hultberg uppå hela A 7 klagar.
Ska det aldrig, ska det aldrig ta nå't slut?
58 tycker ej att han behagar.
Ska det aldrig ska det aldrig ta nå't slut?

Ja nu slutar jag för denna denna gången
Ska det aldrig, ska det aldrig ta nå't slut?
Hoppas nu att sången ej har blivit för lång en
för då visslar ni mig säkert, säkert ut.

*Ur: "Visor och kupletter från Furirskolans
kabaré 1943 "*

Konungens kannan 2001

Anders Farinder finalist i Konungen Skjutpris

Det räckte inte riktigt ända fram för Anders Farinder. I finalen mot K 4-jägaren Joakim Ericson fick Farinder se sig besegrad efter att, enligt juryn, använt för mycket tid i skjutmomenten.

Istället är det Joakim Ericson som snart via ett personligt telegram kan komma att gratuleras av Hans Majestät Konungen.

Vid tretiden på torsdagseftermiddagen den 8 mars stod det klart att Joakim korats till den åttionde officeren som vunnit artilleriets prestigefyllda prisskjutning, Hans Majestät Konungens Skjutpris. En tradition som inleddes 1921.

Det var två minst sagt nervösa finalister som hämtades med helikopter från Artilleriregementet i Kristinehamn på torsdagsförmiddagen.

Från regementet bar det av till Villingsbergs skjutfält och sedan ett antal timmars fortsatt nervositet och press innan tävlingen var över.

Skjutpriset är ett hederspris instiftat av Hans Majestät Gustaf V.

Tävlingen är idag en del av den utbildningen som bedrivs vid Artilleristridsskolans taktiska program (Tap). En utbildning som innebär att de tio eleverna befordras från löjtnanter till kaptener efter genomförd kurs.

Semifinalisterna i år var Kenneth Nygren, Norrlands Artilleribataljon, Rickard Karlsson Artilleriregementet samt de två finalisterna Anders Farinder, P 18 på Gotland och Joakim Ericson.

Men, det blev till slut ingen "ur"-artillerist som erövrade den ståtliga pokalen utan den första eleven som K 4 genom tiderna skickat till artilleriets taktiska program.

- Det är unikt och ett mycket gott betyg åt Joakim Ericson att han erövrar kannan framför näsan på ett koppel artillerister. Det visar också att funktionen indirekt eld har erhållit en framträdande roll i stridskonceptet för den nya jägarbataljon, konstaterar överste Mats Klintäng, ställföreträdande regementschef vid Artilleriregementet. Mats Klintäng vann själv vann pokalskjutningen 1983.

- Nu känns det alldeles förträffligt! Men, jag gjorde en rejäl miss i det första skjutmomentet som grämer mig. Men, i kväll ska jag fira lite extra, lovar vinnaren.

Han har precis spikat upp en skylt med sitt namnet inbränt på en tall vid Kärmenbergets observationsplats. En plats som Joakim Ericson kommer att minnas i många år.

Det var tiden från det att eldsignaleringen från helikopter till dess att det andra och sista målet var nedkämpt som till slut fällde avgörandet från expertjuryn. En jury som leddes av överstelöjtnant Torsten Bergstedt.

- Joakim Ericson var ungefär åtta minuter snabbare och dessutom gjorde han en mycket snabb och korrekt förflyttning av elden mot mål nummer två, förklarar juryordföranden.

Anders Farinder

Stefan Bratt

”Snart på internet”

Som gammal it-chef är det med glädje jag kan meddela att A 7 kamratföreningen detta år kommer att lägga upp information på internet.

Vi kommer att ligga under P 18, Gotlands regementets sida.

Ytterligare information kommer i samband med nästa nummer av Gotlands artilleristen.

Fredrik Roswall

KONTAKTLINSER UTAN KRÅNGEL
- den skötselfria dygnet-runt-linsen -

NIGHT TIME™

DAY TIME™

ALL THE TIME™
Up to 30 NIGHTS Extended Wear

Focus NIGHT & DAY

© CIBA Vision 2000

TELLS
UR & OPTIK AB
ÖSTERPORT - VISBY
Tel. 0498 - 27 12 00
Fax 0498 - 21 30 01

Klockmäster **DIN optiker**

ÖSTERBY BRÄDGÅRD

ÖSTERBYVÄG 28, VISBY

BYGGVAROR

- VIRKE LISTVERK
- BYGGSKIVOR, GIPS o. SPÅN
- SLIPSERVICE
- TRYCKIMPREGNERING
- SÅGNING - HYVLING
- GULLFIBER
- ICOPAL-PAPP
- PLYFA-PLYWOOD
- BOSTIK LIM
- HP-FÄRG

ÖPPET: 7.00-16.30, Lunchstängt 12.00-12.30
Lördagar 9.00-12.00

Tel. 0498-**21 04 10, 21 66 29**
Telefax 0498-21 42 75

En riktig optiker
garanterar
att du alltid blir
helt nöjd.

 SYNSAM
www.synsam.se

 SYNSAM VISBY

Adelsgatan 1, Visby.
Tel. glasögon 0498-21 18 79, linser 0498-21 34 50

Vad hände ?

Jo, den frågan kan man onekligen ställa sig efter det att A 7 lades ner den 30 juni i år. Personalen vid regementet skildes för att lösa andra uppgifter och har nu att utföra sin dagliga gärning på annat ställe i eller utanför försvarsmakten.

Att redovisa personal är oftast otroligt svårt, vi har exempelvis officerare som har tillsvidare-placering vid A 7 men som aldrig tjänstgjort vid regementet. Jag väljer här att ta med de yrkesofficerare som tjänstgjorde vid A 7 nedläggningsdagen eller som tjänstgjort på regementet i närtid före nerläggningen och dessa officerare tjänstgör numera enligt följande:

P 18	40 officerare (ett 10-tal tjänstgör på fastlandet)
Uhgrp G	5 officerare
Militärdistrikt Gotland	9 officerare, varav 4 tjänstgör vid Hv/Frivavd
Artilleriregementet (A 9)	9 officerare, varav en tjänstgör i Bryssel och en i Enköping
4. helikopterbataljon	2 officerare
K 3, P 4, F 17	1 officer till respektive förband
Operationsledningen	1 officer
Pension	1 officer
Yrkesväxling	12 officerare

Vi har dessutom att redovisa 7 yrkesofficersaspiranter som kommer att anställas vid A 9 en aspirant vid P 18 och en aspirant vid 4. hkpbat.

Våra civilanställda som tjänstgjorde vid A 7 kommer fortsättningsvis att arbeta med i stort sett samma uppgifter som tidigare vid DSA (som numera kallas utbildningsstöd) vid P 18 utom vår riktiga trotjänare, Gunilla, som flyttade till Underhållsgruppen för att jobba vidare med andra A 7:are (Staffan Thurgren med flera) och det verkar som Gunilla trivs som aldrig förr.

Reservofficerarna skingras också till olika förband, framförallt P 18 och A 9, men ett flertal väljer också att sluta sin anställning i försvarsmakten efter det att A 7 lagts ner. Reservofficeren har nog även denna gång varit den grupp som hanterats mest styvmoderligt och läget är fortfarande (oktober) något oklart hur vi skall hantera våra RO. Alla har ju dock sina kontrakt och har också erbjudits möjlighet att välja framtida tillhörighet.

Själv lämnade jag Gotland, Leif Svensson och avvecklingen av A 7 för att fortsätta mitt värv på Banérgatan i Stockholm. Jag tjänstgör mitt sista yrkesverksamma år på den helt nyinrättade staben som hanterar Operativ Ledning (OPL) och det kan ju vara intressant att följa hur dom stora elefanterna dansar efter att ha tjänstgjort vid A 7 36 år 5 månader och 3 dagar.

Efter denna beskrivning är det bara för oss alla att ta oss i kragen och samlas i och omkring vår kamratförening där vi kan känna den anda och tillhörighet som tillhör en sann A 7:are och jag hoppas verkligen att kamratföreningen och dess verksamhet kommer att ta hand om oss under många år framöver.

Anders Nilsson

Minnesboken om artilleriet på Visborgsslätt

Sammanläggningen av A 7 Kamratförening och A 7 Officerssällskap har inneburit en viss försening av denna tidning eftersom det får anses rimligt att den nya styrelsen ska få en rimlig chans att fundera på framtiden och bland annat utarbeta en verksamhetsplan för det kommande året.

I egenskap av redaktör för boken "Artilleriet på Visborgs slätt" tackar jag för denna senare tryckning då jag därigenom får en möjlighet att presentera den nyss nämnda nytryckta boken. De tolv kapitlen i boken blir tillsammans 150 sidor och som titeln antyder så avhandlas endast tiden på Visborgs slätt utom i två fall. Kapitel 1 - Artilleriet på Gotland 1711 - 2000 - är en kortfattad historik hämtad ur "Artilleriet vid Korsbetningen" och som faktiskt börjar redan på 1400 - talet. I kapitel 3 - Försvarsbesluten fram till nedläggning redovisas hur det svenska artilleriet reducerats efter de senaste fyrtio årens försvarsbeslut.

Boken är lättläst och innehåller inom kapitlen ett 60- tal bilder förutom den porträtterade personalen i kapitel 7.

Boken tilldelas alla yrkesofficerare, aspiranter och civila som tjänstgjort vid A 7 på Visborgs slätt samt alla reservofficerare som var kontrakterade vid nedläggningen. Ett antal personliga exemplar kommer dessutom att tilldelas "särskilt förtjänta", enligt redaktörens bestämmande. Återstående exemplar försäljs genom kamratföreningen till ett pris av 200:-, kamratföreningsmedlemmar 150:-, plus eventuell portokostnad.

Boken levereras under sista veckan i november 2000, och Du som är intresserad av ett inköp ringer MDG växel, 0498-295000, och begär att få tala med Kapten Gunnar Trennestam.

*Trevlig läsning önskar
redaktören Olle Bjurström.*

Bokens innehåll:

1. Artilleriet på Gotland 1711 - 2000	11
2. Från Korsbetningen till Visborgs slätt	19
3. Försvarsbesluten fram till nedläggning	25
4. Organisations- och materielutveckling	44
5. Utbildning	51
6. Idrottsverksamhet	59
7. Personal	64
8. Sista året med A 7	79
9. Tidigare chefers minnen från tiden på Visborgs slätt	89
10. Våra föreningar	128
11. Traditioner och framtiden	133
12. Den sista dagen	141

Som ett litet "lockbete" presenteras avslutningsvis några bilder ur bokens sista kapitel - Den sista dagen:

Sista marschen genom Visby

Visborgs slott

Korsbetningen

Visborgs slätt

Vägen till Fk vid A7

Det var ganska kallt den morgonen. Vintern hade verkligen förpassat Gotland in i det karakteristiska blöt-friska januari vädret, som förmodligen endast är gotland förunnat. Efter en lång och osäker båtfärd kom vi så äntligen fram till vår destination, vårt hem för de närmaste femton månaderna, Visborgsslätt. Några av oss hade redan varit i lokalerna inne i Graip, men för de alla flesta var det en helt ny bekantskap. Alla hade vi olika förväntningar på vad den 14 januari skulle innebära för oss.

Efter hög grad av utbildning och klart förbättrad fältvana, tog vi måndag v.40 emot våra soldater, på våra nya plutoner, för första gången. Nu hade vi äntligen tagit ett kliv in i den hierarkiska systemet, efter mycket slit och arbete var vi nu chefer för våra enheter. Hösten blandades med formell utbildning vid kasern och fältliv, stegvis ökade våra kunskaper och färdigheter. Vi hade nu fått smak på vad det militära livet har att erbjuda och detta kom att påverka vårt framtida yrkesval. Vid juletid var det dags att lämna in ansökan och i början av april fick vi beskedet att vi var antagna till officershögskolan för A7: s räkning.

Redan en vecka efter att övriga KB lämnat Wisborgsslätt för sista gången, fortsatte vår utbildning inför officershögskolan. En solig dag i augusti var det så dags att lämna hemmets lugna vrå (Gotlands artilleriregemente) för det stundande officersyrket.

För min del (Lisa) bar det av mot nordligare breddgrader, till den jämtska urskogen (där vi inkräktade på dess urinvånare, myggen), närmare bestämt Armens tekniska skola i Östersund. Första året läste vi grundläggande teknik, så som hydraulik, elektronik, motortlära mm. Under termin tre hade jag förmånen att få komma hem till trygga A7 och genomföra min praktik vid E-pluton. Sista terminen läste vi åter igen i Östersund, då specialiserade vi oss på våra olika system, vilket i mitt fall var Strf 9040.

För mig (Martin) innebar antagningen att jag skulle tillbringa två år i hjärtat av Värmland, Kristinehamn, för att slutligen komma därifrån som fullfjädrad fänrik av guds nåde. Det stod genast klart för mig att trots att en stor del av lärarna och vår kurschef var från A7, skulle de två åren inte vara som hemma. Första året var till största del inriktad mot truppföring i olika befattningar. Det innebar att vi åkte runt till de fyra Artilleriregementena vilka alla innebar en ny befattning för oss elever, allt för att öka vår mångfald och förståelse för det indirekta eldsystemet. Termin 3&4 var mestadels inriktade mot rollen som trupputbildare.

Efter tre och ett halvt år av utbildning var vi nu äntligen anställda som yrkesofficer vid A7. Dessvärre gick A7 en dyster framtid till mötes. Över glädjen inför fänriksmottagningen den 29 juni låg en mörk dimma, då A7 följande dag skulle skjuta sin sista salut. Vi hade givetvis hoppats att vår tid som anställda vid A7 skulle sträcka sig avsevärt bortom den 30 juni, men faktum kvarstod att första juli gick våran anställning över till P18.

Idag jobbar vi båda på P18 och trivs utomordentligt med våra nya arbetsuppgifter och arbetskamrater.

Lisa Sunningar och Martin Abrahamsson

Kamratföreningsverksamhet hösten 2000

(1) Rolf Larsson hälsade alla välkomna till Sederströmska mässen, f.d. MKG-mässen, och till den väntande ärtlunchen. Ett speciellt välkommen riktade han till SC P 18, Jan-Åke Permerud. Därefter genomfördes "en tyst minut" för att hedra f.d. C A 7 och kamratföreningsmedlemmen Tore Deutgen som nu inte längre finns med bland oss. Jan-Åke Permerud, som representerade C P 18, berättade lite om vad P 18 åtagit sig för att "bevara A 7 minne". Bland annat sade han att det internationella komp, som utbildas vid regementet under hösten, skulle få det inte helt obekanta namnet Wisborgs komp. Det tackar vi A 7:are speciellt för!

(2) Framför våra regementschefstavlor, A 7 Officerssällskaps och Barbaramotrarna lyssnade en del aktiva kamrater uppmärksam. Fr.v. Martin Abrahamsson, Bob Hansson, B-O. Petersson, Björn Wizén, Ulf Karlsson, Göran Fransson och Tony Löwenborg.

(3) Det var som vanligt trångt i mässens matsal. Vi var 37 stycken som lät oss väl smaka av ärtorna, pannkakorna och punchen. Längst fram i bild ser vi Ove Ekedahl och Åke Nordgren.

(4) Kaffet efter maten dracks som vanligt i "Artillerirummet". Rolf Larsson berättade lite om dagen då Artilleriregementet i Kristinehamn officiellt invigdes. Se artikel på annan plats i tidningen. Runt fikabordet sitter bland andra Kalle Lindström, Sylve Nilsson, Tony Löwenborg och Erik Linde.

(5) Den 19 oktober hölls ett välbesökt höstmöte i Militärrestaurangen. Kvällens viktigaste punkt på dagordningen var föreningens andra beslut om ett sammangående med A 7 Officerssällskap. Ett enat möte bestämde att verka för att denna sammanslagning bli av och att A 7 Kamratförening skall överta vissa åtaganden som Officerssällskapet har i sina stadgar.

6) Kassören, Sune Ronqvist, redogjorde för föreningens finanser. Framför honom sitter två "tunga namn" ordföranden och sekreteraren.

(7) Efter mötet var det kamratmiddag med sillsmörgås, rostbiff och potatissallad. Vid bordet sitter bland andra Björn Wizén, Lars "Olen" Olowsson, Göte Nilsson, Allan Olofsson, Åke Dansell och Svererik Johansson.

(8) och (9) Föreningen kallade även till en ”fastlandsträff” den 27 november på Karlbergs slott och ett 30-tal medlemmar deltog i denna. Kvällens värd, Tomas ”Lilltufften” Nilsson, inledde denna träff med en intressant rundvandring i slottet. Efter denna informerade Tomas, se bild, om dagens utbildningen vid Karlberg och lite om skolans framtid. Vår siste regementschef, Bo Hansson, berättade om vad som är på gång inom artilleriet just nu och i framtiden. På bilderna syns några som lyssnade och ställde frågor efter genomgången.

(10) Dags att hugga in på kvällens meny som bestod av gräddstuvad pytt i panna. En meny som passade alla och var mycket uppskattad.

(11) Här några som väntar på maten. Närmast i bild sitter Tomas "Lilltufften" Nilsson. –Jo, han är son till Hilding "Tufften" Nilsson.

A 7 Kamratförening har utöver dessa tre sammankomster genomfört ett extra föreningsmöte den 12 januari i år. Detta möte skedde samma dag efter A 7 Officerssällskaps sista årsmöte där man slutgiltigt beslutade om att slås samman med kamratföreningen. De åtaganden som kamratföreningen då beslutat och förbundit sig att överta från officerssällskapet kommer att inarbetas i våra stadgar. Detta skall vara klart till nästa års ordinarie föreningsmöte. Vid det extra föreningsmötet valdes en del nya in i styrelsen. Detta för att redan nu kunna arbeta i den "tänkta reviderade stadgarnas" anda och med den inriktning som kamratförening och sällskap kommit överens om. Förändringarna i styrelsen framgår av tidningens sista sida där även beslutad föreningsverksamhet framgår. Som ny ordförande i A 7 Kamratförening valdes Max Magnusson och han presenterar sig själv på annan plats här i tidningen.

Gunnar Trennestam
Sekreterare

Rapport från Artilleriregementet

Utbildningen till artilleriofficer vid Artilleriregementet ansvarar ArtSS för. På ArtSS finns i dag ett antal fd. A7are som läser på våra tre program ROP, YOP, TaP.

Efter omorganisation av A9 och ArtSS bildades Artreg som invigdes i slutet av augusti. ArtSS är numer en av fyra enheter på regementet och de andra är Gu-bat, Artutvecklingsenheten och Stöd och Skjutfältssvd.

1. Artikelförfattaren under fältövning ute på slätten, lyssnande på en föredragning.
2. Birger Andersson som bataljonchef VN vid Fältö Skaraborg v 45
3. Under vår artskjutningsövning v 49 samövade rop/YOP i Älvdalen, elden leds numer från e-pbv istället för den klassiska opl. I luckan Bodil Hall.

Jag tjänstgör som Kurschef på ROP, eller rättare sagt som programchef. Jag valde att flytta till Kristinehamn efter avvecklingen av A7. Vi blev hela fem officerare som valde Artreg i Kristinehamn. Jag reserverar mig för de som har kommendering på Hkv motsv. utan de som faktiskt finns i Kristinehamn.

Dessa är kn Patrik Kvie, fk Andreas Söderquist och fk Weng.

I dagarna slutade fk Emil Dahlström och bytte till P18.

A7 sista elever är serg Birger Andersson på Reservofficers-programmet, serg Bodil Hall och serg Ola Nykvist på Yrkes-officersprogrammet termin 3-4, och lt Mattias Thomsson och lt Anders Farinder på Taktiska programmet.

Att utbilda reservofficerare till dagens Försvarsmakt kan tyckas vara aningen onödigt. Jag skulle hellre vilja säga att det är nödvändigt för artilleriets utveckling och verksamhet. Artilleriregementet har idag ett antal reservofficerare ca 650 st varav 220 är i rätt ålder.

Tanken är att krigsplacera 3 RO på varje befattning till insats-organisationen (4 hau-bbat, 1 artreg, 3 Artlokrplut) för att säkerställa att de finns när bat omsätts årsvis.

Vidare så sväller vpl-volymer till ca 800 st vpl / år i Kristinehamn och ca 250 i Boden, och är det något som det är ont om så är det befäl på GU. Det senaste året har elever från ROK tjänstgjort efter sin examen över sommaren. Något som varit särskilt uppskattat på GU. Tjänstgöring i GRO finns det stora möjligheter för de som vill.

Under artilleriregementets utbildningsår så följer ett antal stora övningar som kräver befäl i alla nivåer, allt från bataljonens övningar till LSÖ och PFP-övningar. För att orka bemanna alla staber på olika nivåer krävs det rent ut sagt att fler RO tjänstgör.

Artilleriet ska som bekant kunna sätta upp ett haubkomp för utlandstjänstgöring och ansvarar redan nästa höst att rekrytera och utbilda ett mekskyttekomp till Kosovo. Året därpå ansvarar Artreg för en bat till Kosovo. Att få ihop rätt antal befäl till blir ett inspirerande arbete. Här behövs även Resoff som är frivilliga.

Att det behövs RO i framtiden är klart, och vilka ska då utbilda dessa?

Att artilleriet ska utbilda sina egna officerare oavsett personalkategori är vår uppfattning. Ingen utbildar artillerister om vi inte gör detta.

Vad gör vi på ROP i år och i framtiden? Förmodligen skulle en gammal ROKare känna igen sig.

Vi inriktar oss på i huvudsak befattningstjänst i haubbatstab som sribefäl, centalbefäl, uh-befäl och stri/undbefäl. Detta gör vi på höstterminen inkluderat ett antal LTA-övningar och rena sbtjänst-veckor förutom UGL, fallskärmskurs, orienteringsläger på Bornholm.

Något som är nytt är en veckas UNJOC-kurs som ArtSS har ihop med MHS-Ö i syfte att få elever en bättre bild av vad som väntar om de vill åka utomlands.

Något själv jag saknar är ArtOHS-övning på Gotland v 49. Nu måste vi skjuta själva på skolan utan trupp, tyvärr. Detta gör vi tillsammans med YOP 3-4.

Truppföringsperioden efter jul börjar med MSS Brigstriövning v 05

och sedan väntar sex veckor ute i skogen i stabstjänst. Förutom detta genomförs två vintertjänst-veckor med traditionellt innehåll.

Efter Tf-perioden är slut oinriktar vi elverna till att bli trupputbildare med målsättning att de ska kunna tjänstgöra på sommarplutoner, att kunna leda vapentjänst/PEKpass är huvudmålet.

1. En bra bild av vår utbildning under en LTA vecka till olika befattningar.
2. Gruppchef Zander och amman Birger(vid pjäsen under ero i Karlgrav).

Förutom detta blir det ca fyra veckor med taktik-utbildning varav två är fältövningar, en i Skaraborg och en i Skåne.

Detta blir ett tufft år för eleverna, vi tar ut mycket tid av dem. Jag lovar de får inte mycket tid över till reflektion, något som så populärt förekommer på våra Militärhögskolor.

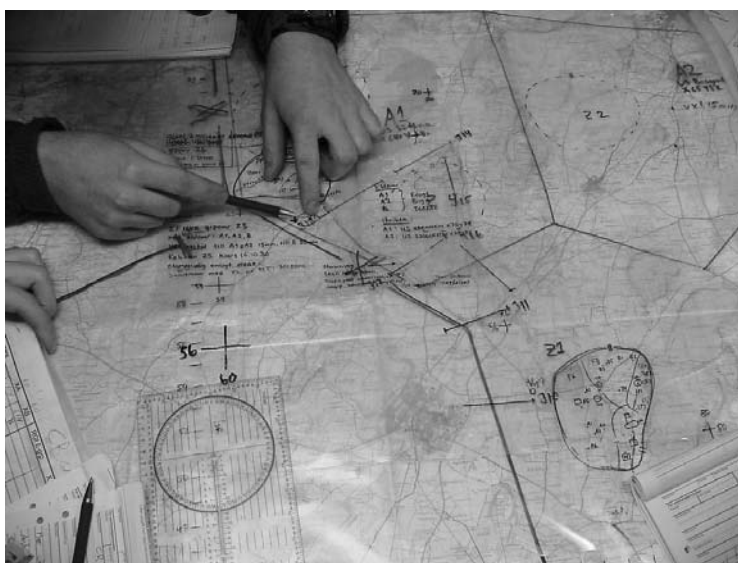
I framtiden hoppas jag att vi får fortsätta att utbilda RO på ArtSS, detta med alla anledningar som jag räknat upp. RO-utredningen har inte kommit så långt ännu, de håller på att se över utbildning och uppgifter för RO i framtiden. Tidigast år 2002 hösten kan en gemensam RO MHS sätta igång.

Detta var en orientering om vad jag sysslar med och även nästa år.

Gamla A7 are är alltid välkomna att kontakta mig på e-mail martin.zander@artreg.mil.se, och är du RO, kontakta mig om du vill få upplysningar om artreg verksamhet sett ur "A7-ögon" så ska jag nog kunna ge dig rätt orientering om vilka övningar som är lämpliga.

Själv kallar jag in ett antal RO som hjälper till på LTA –övningar under vår utbildning.

Kn Martin Zander

Stabskarta, lägeskarta 1:50000.

A 7 KAMRATFÖRENING

Kamratföreningen bildades 1937 och har, efter ombildning 1994, idag ungefär 600 medlemmar, bosatta främst i Östergötland, Mälardalen och på Gotland.

Föreningen har bl a som mål att

- * vidmakthålla den kamratskap som värnplikten ofta skapar
- * förmedla kontakten vid framtida kamratträffar
- * vårda vårt förbands traditioner
- * ge ut Gotlandsartilleristen med ett nummer per år

Styrelse

Ordf	Max Magnusson		
Vice ordf	Rolf Larsson		
Sekr	Gunnar Trennestam		
Kassör	Sune Ronqvist		
Ledamöter	Mats Lagerqvist	Suppleanter	Olle Bjurström
	Bob Hansson		Fredrik Roswall
	Staffan Thurgren		Leif Svensson
Revisorer	Tommy Sjöli	Revisorssupl	Sven-Erik Larsson
	Göthe Andersson		Rolf Hansson
Valberedn	Leo Lövdahl		
	Leif Svensson		

Verksamhetsplan 2001

5 april	Veteranlunch på Cederströmska mässen följt av styrelsemöte ca. 13.00 i f.d. "A 7 Regementssal"
19 maj	Vårutflykt på norra Gotland (se artikel sidan 5) med Föreningsmöte
13 september	Ärtlunch
1 december	Firande av Sancta Barbara

Årsavgift: 40:-
Ständig medlem: 400:-

Anmälan sker på Postgirokonton 18 98 82-4

Adress:
A 7 Kamratförening
Gunnar Trennestam
USE/P18
621 86 VISBY